

Winna latorośl, winogrono, wino

Winna latorośl, podobnie jak pszenica, ze względu na sakramentalne przeznaczenie zajmuje pierwsze miejsce w świecie roślin. W Piśmie Świętym, gdy mowa jest o winnej latorośli, winogronach lub winie, nadaje się im symboliczne znaczenie. Pełne zrozumienie symboliki krzewu winnego wymaga zobaczenia tej rośliny w jej pełnym rozkwicie, który osiąga jedynie na Wschodzie oraz w pewnej mierze w krajach Europy Południowej. Winna latorośl o grubych łodygach pnie się od drzewa do drzewa, sięgając ich wierzchołków, lub tworzy gęste, cieniste altany. W *Pasterzu* Hermasa znajdujemy wspaniały obraz chrześcijańskiej wzajemnej pomocy, jakiej sobie udzielają bogaci i biedni. Bogaty – krzew winny odziewa biednego – wiaz, który wspiera bogatego swą modlitwą oraz umożliwia mu rozwój duchowy, dając mu okazję spełniać dobre uczynki. Bujny rozwój winnej latorośli sprawia, że wino z niej uzyskiwane jest mocne, słodkie i aromatyczne. Już poganie, oddający boską cześć siłom natury, uważali działanie wina za boskie. Winnice stanowiły w Palestynie o dobrobycie każdej rodziny. Zadbana plantacja winnej latorośli była symbolem ludu wybranego, który mógł doświadczyć troskliwej opieki od Boga, ale okazał się jej niegodny. Ojcowie Kościoła odnoszą winnicę do Kościoła i rozwijają porównanie Pana wiszącego na krzyżu z gronem wiszącym na drągu. W winie dostrzegają żar Ducha Świętego i obraz jedności. Sztuka od najdawniejszych czasów wykorzystuje motyw winnej latorośli. Dionizyjskie wyobrażenie szczęśliwości zostało schryścianizowane i stało się symbolem niebieskiego szczęścia.